

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A“ SKUNDO**

2026 m. balandžio 16 d. Nr. S-2026/68 (7-2026/34)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narės, pavaduojančios Komisijos pirmininkę, Jurgitos Narkevičiūtės, narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės (pranešėja), išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „A“ (toliau – Pareiškėja) 2026-02-23 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2026-02-23 sprendimo Nr. 331-62198 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjos ir Inspekcijos atstovai nedalyvavo Komisijos 2026-03-17 posėdyje.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja pateikė skundą Komisijai, prašydama panaikinti Inspekcijos Sprendimą, kuriuo atsisakyta grąžinti 6 313 Eur pelno mokesčio (toliau – PM) permoką už 2025-01-01–2025-12-31 mokestinį laikotarpį.

Nurodė, kad prašoma grąžinti PM permoka buvo įskaityta pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) nepriemokai padengti.

Taip pat nurodė, kad pagal Inspekcijos 2026-01-15 prašymą dėl finansinio reikalavimo patvirtinimo, Klaipėdos apygardos teismui 2025-12-29 nutartimi iškėlus Pareiškėjai nemokumo (bankroto) bylą (nutartis įsiteisėjo 2026-01-07), PVM sudarė 72 117,71 Eur, o pagal 2026-02-23 prašymą dėl finansinio reikalavimo patikslinimo – 65 804,71 Eur.

Teigė, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo (toliau – JANĮ) 28 straipsnio 1 dalies 1–3 punktų nuostatomis, galima įskaityti tik priešpriešinius vienas kitą reikavimus.

Inspekcija skundžiamu Sprendimu negrąžino Pareiškėjai 6 313 Eur PM permokos už 2025-01-01–2025-12-31 mokestinį laikotarpį.

Nurodė, kad nuo 2026-01-07 Pareiškėjos teisinis statusas – bankrutuojantis. Pagal Pareiškėjos 2025-03-26 pateiktą patikslintą avansinio PM deklaraciją (forma FR0430) už 2025 m. I ketv. deklaruota 3 119 Eur avansinio PM prievolė, už 2025 m. II ketv. – 3 119 Eur avansinio PM prievolė. 2025-09-15 Pareiškėja pateikė avansinio PM deklaraciją už 2025 m. III–IV ketv. ir deklaravo už III ketv. 1 306 Eur avansinio PM prievolę, už IV ketv. – 1 306 Eur avansinio PM prievolę. Iš viso už 2025 metus deklaravo 8 850 Eur avansinio PM. Pareiškėja 2026-02-05 pateikė metinę PM deklaraciją (forma PLN204) už 2025 metus ir deklaravo 773 817 Eur veiklos nuostolių.

Inspekcija nurodė, kad vadovaujantis JANĮ 28 straipsnio 1 dalies 1–3 punktų nuostatomis, Pareiškėjos PM permoka, susidariusi už laikotarpį iki nemokumo bylos iškėlimo

(2025-01-01–2025-12-31), įskaityta priešpriešiniams vienaarūšiams reikalavimams, susidariusiems iki teismo nutarties iškelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas atmestinas, Inspekcijos Sprendimas tvirtintinas.

Mokestinis ginčas tarp šalių vyksta dėl Inspekcijos Sprendimo, kuriuo atsisakyta grąžinti Pareiškėjai 6 313 Eur PM permoką, teisėtumo ir pagrįstumo.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėja mokesčių administratoriui 2026-02-18 pateikė prašymą grąžinti 6 313 Eur PM permoką už 2025-01-01–2025-12-31 mokestinį laikotarpį. Inspekcija, išnagrinėjusi šį Pareiškėjos prašymą, skundžiamu Sprendimu, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 ir 111 straipsniais, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004 m. gruodžio 7 d. įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo)“, nusprendė prašomos grąžinti permokos sumos Pareiškėjai negrąžinti, nurodžiusi, kad ši permoka, vadovaujantis JANĮ 28 straipsnio 1 dalies 1–3 punktais, buvo įskaityta priešpriešiniams vienaarūšiams reikalavimams, susidariusiems iki teismo nutarties iškelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos.

Pareiškėja, nesutikdama su Inspekcijos Sprendimu, skunde Komisijai tvirtino, jog Inspekcija, vadovaudamasi JANĮ 28 straipsnio 1 dalies 1–3 punktų nuostatomis, galėjo įskaityti tik priešpriešinius vienaarūšius reikalavimus, tačiau mokesčių administratorius Pareiškėjos PM permoką įskaitė PVM nepriemokai padengti.

Taigi, Komisija, atsižvelgdama į Pareiškėjos argumentus, šioje byloje spręs, ar mokesčių administratorius teisėtai ir pagrįstai Pareiškėjos turimą PM permoką įskaitė priešpriešiniams vienaarūšiams reikalavimams padengti.

MAĮ 94 straipsnyje nurodyta, kad Lietuvos Respublikos įstatymuose ir jų pagrindu priimtuose jų lydimuosiuose teisės aktuose, reglamentuojančiuose įmonių restruktūrizavimo ar bankroto procedūras, gali būti nustatomos specialios mokestinės prievolės vykdymo taisyklės, taip pat jos įvykdymo būdai bei pasibaigimo pagrindai. Tokiais atvejais šis įstatymas taikomas tiek, kiek atitinkamų klausimų nereglamentuoja minėti įstatymai.

Taigi, įstatymų leidėjas aiškiai nurodė, jog MAĮ įmonių bankroto atveju, kai kyla mokestinės prievolės vykdymo klausimai, yra taikomas tiek, kiek to nereglamentuoja kiti teisės aktai. Tai reiškia, kad jei yra speciali teisės norma, būtent ji turi būti taikoma (teisės normų konkurencija). Vadinasi, visuomeninių santykių teisinis įvertinimas be JANĮ esančių taisyklių analizės nebūtų tinkamas bei teisingas.

Nagrinėjamoje byloje aktualaus JANĮ 28 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad nuo teismo nutarties iškelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos iki teismo nutarties patvirtinti restruktūrizavimo planą arba nutraukti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos draudžiama: vykdyti juridinio asmens finansines prievoles, neįvykdytas iki teismo nutarties iškelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos, įskaitant mokesčių, palūkanų ir netesybų mokėjimą (1 punktas); išieškoti skolas iš juridinio asmens (2 punktas); įskaityti reikalavimus, išskyrus priešpriešinius vienaarūšius reikalavimus, kurie tenkina abi šias sąlygas: atsirado iki teismo nutarties iškelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos ir toks įskaitymas galimas pagal mokesčių įstatymuose nustatytas mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo nuostatas (3 punktas).

Taigi tam, jog įskaitymas pagal JANĮ 28 straipsnio 1 dalies 3 punktą būtų teisėtas, turi būti įgyvendintos dvi kumuliacinės sąlygos: įskaitymas turi būti galimas pagal JANĮ nuostatas; įskaitymas turi būti galimas pagal atitinkamas mokesčių įstatymų nuostatas.

Iki teismo nutarties iškelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos neįvykdytas įskaitymas galimas, kai, be kita ko, atitinka sąlygą, kad jis galimas ir pagal mokesčių įstatymuose nustatytas mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo nuostatas. Aptartas momentas yra esminis ir priešpriešinių mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo reikalavimams atsirasti, norint pasinaudoti JANĮ 28 straipsnio 1 dalies 3 punkte įtvirtinta išimtimi. Tai reiškia, kad pagal JANĮ 28 straipsnio 1 dalies 3 punktą nedraudžiamas tik priešpriešinių vienaarūšių reikalavimų, atsiradusių iki teismo nutarties iškelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos, įskaitymas.

Pažymėtina, kad tokios pozicijos laikėsi Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (toliau – LAT), aiškindamas iki 2020-01-01 galiojusio Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo (toliau – ĮBĮ) 10 straipsnio 7 dalies 3 punktą, kuriame buvo nustatyta, kad įsiteisėjus teismo nutarčiai iškelti bankroto bylą draudžiama vykdyti visas finansines prievoles, neįvykdytas iki bankroto bylos iškėlimo, įskaitant palūkanų, netesybų, mokesčių ir kitų privalomųjų įmokų mokėjimą, išieškoti skolas iš šios įmonės teismo ar ne ginčo tvarka, išskyrus priešpriešinių vienaarūšių reikalavimų įskaitymą, kai toks įskaitymas galimas pagal mokesčių įstatymuose nustatytas mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo nuostatas¹.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT), kuris, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 15 straipsniu, formuoja vienodą administracinių teismų praktiką taikant įstatymus, atsižvelgdamas į LAT praktiką, aiškinančią ĮBĮ 10 straipsnio 7 dalies 3 punktą, aiškindamas minėto ĮBĮ straipsnio bei MAĮ 87 straipsnio 1 dalies nuostatas, padarė išvadą, jog, nagrinėjant tokio pobūdžio bylas, nepakanka konstatuoti priešpriešinių vienaarūšių mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus reikalavimų (mokesčių permokos ir mokestinės nepriemokos) buvimo tam, kad reikalavimų įskaitymas pagal ĮBĮ 10 straipsnio 7 dalies 3 punktą būtų pripažintas teisėtu ir pagrįstu. Turėtų būti nustatyta, ar nurodyti reikalavimai buvo atsiradę dar iki bankroto bylos pareiškėjui iškėlimo, t. y. ar pareiškėjo skola valstybės biudžetui (mokestinė nepriemoka) ir mokesčio permoka susidarė iki bankroto bylos jam iškėlimo (žr., pvz., LVAT 2016-10-27 nutartį administracinėje byloje Nr. A-807-442/2016, 2018-03-28 sprendimą administracinėje byloje Nr. A-687-575/2018).

Iš viešai skelbiamos informacijos² matyti, kad Kauno apygardos teismas 2025-12-29 nutartimi civilinėje byloje Nr. eB2-1337-480/2025 iškėlė Pareiškėjai bankroto bylą. Nutartis įsiteisėjo 2026-01-07.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Inspekcija 2026-01-15 raštu Nr. RNA-1343 Pareiškėjos nemokumo administratoriui pateikė finansinį reikalavimą 170 360,61 Eur sumai, be kita ko, nurodydama, kad PVM mokestinė nepriemoka susidarė nuo 2025-01-28 (seniausios prievolės atsiradimo data). Inspekcija, atsižvelgdama į Pareiškėjos 2026-02-10 pateiktą PM deklaraciją už 2025 metus, 2026-02-23 raštu Nr. RNA-5391 pateikė Pareiškėjos nemokumo administratoriui patikslintą finansinį reikalavimą 164 015,42 Eur sumai.

Byloje nustatyta ir ginčo dėl šių aplinkybių nėra, kad tiek ginčo PM permoka, tiek mokestinė nepriemoka, kuriai padengti buvo įskaityta ginčo permoka, susidarė už laikotarpį iki teismo nutarties iškelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos, t. y. 2025 metais.

Komisija, atsižvelgdama į nustatytas faktines aplinkybes, į paminėtą teismų praktiką, konstatuoja, kad nagrinėjamu atveju priešpriešinių vienaarūšių reikalavimų įskaitymas, kai toks įskaitymas galimas pagal mokesčių įstatymuose nustatytas mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo nuostatas, yra leidžiamas. Vadinas, nėra jokių kliūčių įskaityti Pareiškėjos turimą permoką nepriemokai padengti. Todėl mokesčių administratorius

¹ LAT 2020-04-29 nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-160-219/2020 ir jame nurodyta LAT praktika

² [https://rekvizitai.vz.lt/\(duomenysneskelbtini\)/](https://rekvizitai.vz.lt/(duomenysneskelbtini)/)

pagrįstai ir teisėtai nusprendė negrąžinti Pareiškėjai 6 313 Eur PM permokos, įskaitydamas ją priešpriešiniais vienaarūšiams reikalavimams, susidariusiems iki teismo nutarties išskelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos.

Komisija nepagrįstu laiko Pareiškėjos skundo argumentą, kad mokesčių administratoriaus įskaityta Pareiškėjos PM permoka PVM nepriemokai padengti nepripažintina priešpriešiniu vienaarūšiu reikalavimu.

Pasisakant šiuo aspektu, paminėtina LAT 2013-12-23 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-710/2013, kurioje teismas nurodė, kad „priešpriešinių vienaarūšių reikalavimų įskaitymas – vienas įstatyme nurodytų prievolės pasibaigimo pagrindų. Įskaitymas yra vienašalis sandoris, nes pakanka vienos prievolės šalies pareiškimo, kuriuo apie įskaitymą pranešama kitai šaliai (CK 6.131 straipsnio 1 dalis). Teismų praktikoje nuosekliai akcentuojama, kad įskaitymo, kaip prievolės pabaigos pagrindo, taikymui įstatyme nustatytos tam tikros sąlygos – tam, jog būtų galima atlikti įskaitymą, prievolės šalys turi turėti viena kitai abipusių teisių ir pareigų, t. y. skolininkas kartu turi būti ir savo kreditoriaus kreditorius, o kreditorius – ir savo skolininko skolininkas; šalių reikalavimai turi būti priešpriešiniai, t. y. šalys turi turėti reikalavimus viena kitai, o ne trečiajam asmeniui; šie šalių reikalavimai turi būti vienaarūšiai, t. y. abiejų prievolių dalykas turi būti toks pat (pavyzdžiui, šalys viena kitai turi sumokėti pinigus, suteikti viena kitai tam tikras paslaugas ir pan.); abu reikalavimai turi galioti; penkta, abu reikalavimai turi būti vykdytini; abu reikalavimai turi būti apibrėžti <...>“.

Nagrinėjamu atveju Pareiškėjos ir Inspekcijos reikalavimai yra priešpriešiniai, t. y. ginčo šalys viena kitai turi reikalavimą: Pareiškėja turi prievolę sumokėti mokestį (PVM) į valstybės biudžetą, mokesčių administratorius – grąžinti Pareiškėjai mokesčio permoką (PM), ir šie ginčo šalių reikalavimai yra vienaarūšiai, nes abiejų prievolių dalykas yra toks pat – mokestis (nesumokėtas / grąžintinas).

Komisija, apibendrindama tai, kas išdėstyta, daro išvadą, jog Inspekcija pagrįstai Pareiškėjos turėtą 6 313 Eur PM permoką, susidariusią už laikotarpį iki nemokumo bylos iškėlimo, t. y. iki teismo nutarties išskelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos, įskaitė PVM nepriemokai, susidariusiai iki teismo nutarties išskelti nemokumo bylą įsiteisėjimo dienos. Todėl skundžiamas Inspekcijos sprendimas yra pagrįstas ir teisėtas, panaikinti jį Pareiškėjos skunde nurodytais motyvais nėra pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo, 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2026-02-23 sprendimą grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas Nr. 331-62198.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininkę

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Kristina Jakštienė

Komisijos narė

Raimonda Juodkaitė